

[Erhard Jakobsen]

ansvar, for kontrol og for det videre forløb. Jeg synes nok, det hidtidige forløb af de sager, der er rejst, har vist, at det er her, der er brug for et initiativ et eller andet sted fra.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Når hr. Erhard Jakobsen efterlyser regler for ansvarsfordelingen, må jeg sige, at de regler eksisterer. Det var bl. a. det, jeg var inde på i mit første, ret lange indlæg. Jeg valgte netop at tage det med, fordi der nok rundt omkring har hersket den forestilling, at disse regler ikke fandtes. Derfor brugte jeg lidt tid på nøje at gennemgå dem.

Når hr. Erhard Jakobsen derefter siger, at der er ingen, der fører kontrol med reglernes overholdelse – jeg tror, det var op til 7 udsendelser om dagen, der overtrådte reglerne efter hr. Erhard Jakobsens opfattelse – kan jeg ikke dy mig for som gammelt radiorådsmedlem at sige, at jeg er ganske uenig med hr. Erhard Jakobsen i det spørgsmål.

Hr. Erhard Jakobsen spurgte mig, om jeg ville forsikre, at udvalget skulle tage ganske klar stilling til en række konkretiserede ting. Dertil vil jeg sige, at det, jeg har bedt udvalget om, er at undersøge og kulegrave landscentralens virksomhed og eventuelt at stille forslag til ændringer. Disse forslag skal selvfølgelig være gennemarbejdede og velbegrundede, men jeg kan ikke her i dag stå og love konkret en række ting, al den stund jeg endnu ikke ved, hvilke forslag udvalget vil komme frem til. Men det skal selvfølgelig være gennemarbejdede og velbegrundede forslag.

Erhard Jakobsen (CD):

Naturligvis tvivler jeg ikke om, at ministeren selv mener, at den redegørelse, ministeren gav – og som jeg indrømmer var lang – skulle angive ansvarsfordelingen, men det gør den bare ikke. Hvis man begynder at græble op, hvad de sager, vi har rejst, viser, er der ikke rigtig nogen, der ved, hvem der egentlig giver ordre eller har ansvaret. Men det kan udvalget jo – her mener jeg folketingsudvalget – grave nærmere i og konstatere, om der faktisk er tale om en ansvarsfordeling.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke kan give tilsagn om at bede udvalget – og her taler jeg ikke om folketingsudvalget, men om det udvalg, ministeren har nedsat – om i

hvert fald at sikre, at det sker i det forslag, som udvalget skal fremlægge.

Med den holdning, ministeren nu har til dette arbejde i udvalget, må jeg nok sige, at jeg bliver meget ivrig efter at få dette forslag vedtaget. Hvis ministeren ikke engang som et minimum kan love, at det udvalg vil tage disse problemer op, som i allerhøjeste grad har vist sig at eksistere med hensyn til ansvarsfordelingen, hvis man ikke engang kan få tilsagn om, at det skal tages op, så der dog var en lille forbedring her, så er der kun én ting at gøre, og det er at sørge for ved en vedtagelse af dette forslag ved anden behandling at få fremtvunget en ændring af ordningen. Jeg er sikker på, at dette synspunkt deles af ret mange i de politiske partier, jfr. mine bemærkninger før om holdningen blandt radiorådets medlemmer.

Jeg må understrege, at når jeg talte om 7 overtrædelser om dagen, så var det ikke i skoleudsendelserne, så var det i Danmarks Radios almindelige udsendelser. Jeg tror også, jeg sagde, det var i program 1 og program 3.

Det er da udmærket, at ministeren engang var medlem af radiorådet. Jeg ved ikke, hvor mange udsendelser ministeren hørte dengang. Mine erfaringer fra radiorådsmøder er ikke just, at radiorådsmedlemmernes meste tid fordrives med at lytte til udsendelserne. Man skal være meget heldig for at træffe et radiorådsmedlem, der har hørt en udsendelse, man klager over. Det kan selvfølgelig have været anderledes for ministerens vedkommende dengang, men jeg er i hvert fald sikker på, at ministeren har andre ting at tage sig til i dag – det er vi med til at sørge for – end at lytte til Danmarks Radios udsendelser, hvorimod jeg, enten ved at lytte direkte eller ved at lytte til båndoptagelser af de pågældende udsendelser, faktisk må høre 5–10 timers udsendelse om dagen. Det er derfor, jeg ved, at det faktisk foregår på den måde, og det er på den baggrund, jeg har udtalt mig ved mange lejligheder og også gør det ved denne lejlighed.

Jeg siger stadig væk, at det kunne alt sammen tale for, at der ingen grund er til at lægge det hen under radiorådet, for det har altså ikke kunnet sørge for det, men sådan kan vi jo få det hele til at svømme. Vi er nødt til at prøve at tømre tingene sammen bid for bid,